

ע"פ 6931/11/16 - מדינת ישראל נגד ישראל בכר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 6931-11-16 מדינת ישראל נ' בכר
01 אוקטובר 2017

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופטת זהבה בוסתן

כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטין

המעוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ישראל בכר

נוכחים:

ב"כ המעוררת עו"ד מיטל טרבלסי

המשיב ובא כוחו עו"ד שמעון אמיר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 52878-06-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) בתקיפת אשתו בשתי הזדמנויות נושא האישומים הראשון והשני ואיומים כלפיה נושא האישומים השלישי, הרביעי והחמישי, כמתואר ברישא גזר הדין ונידון ל-45 ימי מאסר בעבודות שירות, ל-6 חודשי מאסר על תנאי וחודשיים מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום פיצויים בסך ₪ 3,000 למתלוננת, ששולמו.

הערעור מכוון כלפי קולת עונש המאסר וב"כ המעוררת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא בהטילו עונש מאסר הסוטה באופן קיצוני מהענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, איננו מבטא את עיקרון ההלימה לפיו יש להילחם בעבירות אלימות בכלל ובעבירות אלימות במשפחה בפרט כדי להגן על שלמות גופו של אדם

עמוד 1

והאוטונומיה על גופו.

לטענתה, במקרה נושא הערעור לא הוכח שהמשיב עבר הליך שיקומי המצדיק חריגה מהמתחם וגם לא הוכח פוטנציאל שיקומי גבוה, על אף שהמשיב, לאחר מתן גזר הדין נושא הערעור, השתלב בהליך טיפולי לשליטה בכעסים בחסות שירות המבחן.

לטענת ב"כ המערערת, בית משפט קמא לא נימק מדוע חרג ממתחם הענישה שקבע בגזר הדין ולא ייחס משקל ראוי לכך שמדובר במסכת אירועים קשה שהמתלוננת חוותה במשך כ-8 חודשים בשנת 2013 והיא חיה בחשש במשך חודשים רבים, ולמעשה עד היום, כפי שהדבר עולה מהתסקיר שהוגש לצורך הדיון בפנינו.

בפתח הדיון בפנינו ביקש ב"כ המשיב לקבל תסקיר משלים של שירות המבחן לצורך הדיון בערעור אך לאחר שעיינו בתסקיר האחרון וגם אם המשיב השתלב בהליך טיפולי החל מחודש ספטמבר השנה, לא ראינו מקום לעשות כן שכן גם אם כך הם פני הדברים, הרי עונש המאסר של 45 יום לריצוי בעבודות שירות חורג שלא בהצדקה ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא עצמו וגם ממדיניות הענישה הראויה כאשר מדובר בעבירות אלימות בכלל ובעבירות אלימות במשפחה בפרט.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות נושא גזר הדין, במהלכו לא נפתחו נגד המשיב תיקים חדשים, אך מנגד לא ניתן להתעלם מהעובדה, גם אם היא לא נזקפת לחובת המשיב, שהוא ניהל הוכחות ואילץ את המתלוננת להעיד בפני בית משפט קמא, הליך שהיה לה קשה נוסף על מערכת היחסים האלימה שניהלה עם המשיב בשנת 2013 וגם לאחר מכן.

ב"כ המשיב מפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש לצורך הדיון בערעור אך בסיפא התסקיר, לאחר ששירות המבחן מתאר את התנהגותו של המשיב ואת המידע שקיבל מהמתלוננת, נכתב כי הוא התרשם שהמשיב לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות, מרבה לעסוק בהתנהגותה של גרושתו, בחייה האישיים ובאופן טיפולה בילדיהם המשותפים, כפי שהדבר בא בעיקר מפיה של המתלוננת (ראה קטע שלישי בעמ' 3).

בסיפא התסקיר נכתב כי המשיב עדיין מצוי בסיכון להתנהגות אלימה כלפי המתלוננת ולצורך הפחתת הסיכון יש חשיבות לשלבו בטיפול קבוצתי ייעודי בתחום האלימות הזוגי.

לטעמנו, טיפול ייעודי זה ניתן מאוחר מידי וניתן יהיה לממש אותו גם אם נחמיר במידה הראויה בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על המשיב שאותו ניתן יהיה לרצות בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המשיב ירצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות בפניו יתייצב המשיב לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת ביום 3.12.17 בשעה 08:00.

לא יתייצב המשיב לביצוע עבודות השירות, יעצר ויועבר למשמורת שב"ס לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח.

אנו מעמידים את המשיב בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מיום 17.10.17.

המשיב יתייצב בפני גב' רויטל אביסור, קצינת מבחן למבוגרים בראשל"צ ויצוג בפניה את פסק הדין נושא הערעור.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 52878-06-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום יא' תשרי תשע"ח, 01/10/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

אברהם טל, נשיא
אב"ד
זהבה בוסתן, שופטת
שמואל בורנשטין, שופט